

LOV med farmor

svenska SV

III 4

• Catherine Groenewald
• Violet Otiemo
• Emma Zaratt

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>

Attribution 4.0 International License.

This work is licensed under a Creative Commons

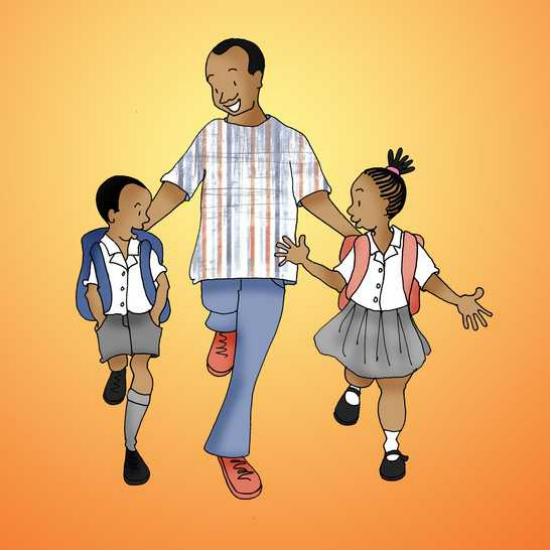
• Catherine Groenewald
• Violet Otiemo
• Emma Zaratt

LOV med farmor

globalstorybooks.net

Global Storybooks

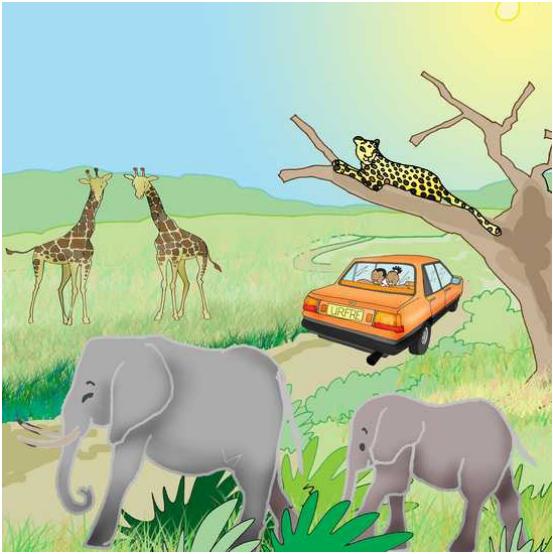

Odongo och Apiyo bodde i staden med sin pappa. De såg fram emot skollovet. Inte bara för att skolan var stängd då, utan för att de brukade åka och hälsa på farmor. Hon bodde i en fiskeby nära en stor sjö.

Odongo och Apayo var glada eftersom det
var dags att hälsa på farmor igen. Natten
före packade de sina väskor och gjorde sig
i ordning för den långa resan till hemnes
by. De kunde inte sova och pratade om
livet hela natten.

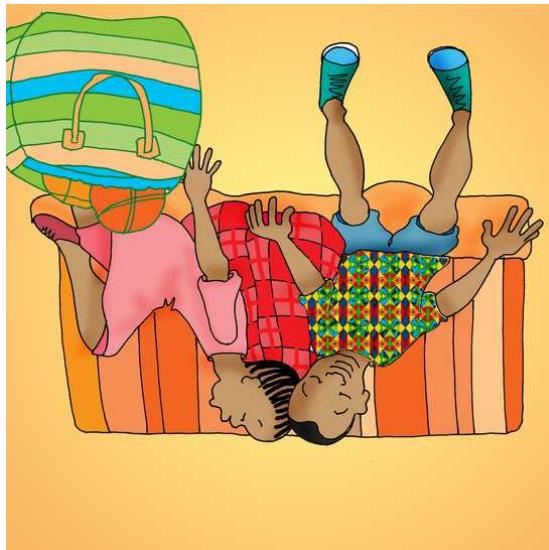

Tidigt nästa morgon åkte de iväg till byn i pappas bil. De körde förbi berg, vilda djur och teodlingar. De räknade bilar och sjöng sånger.

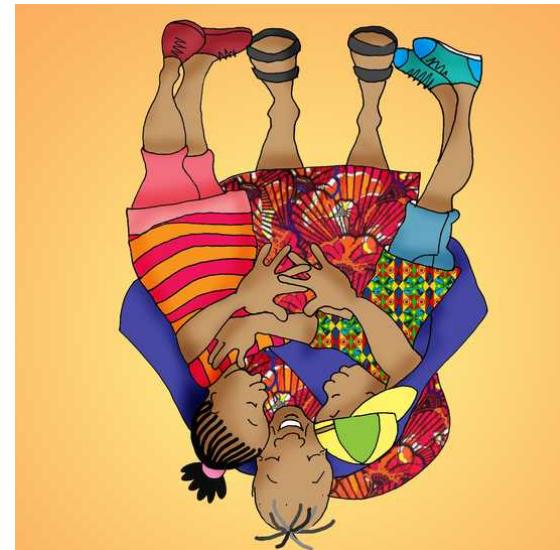

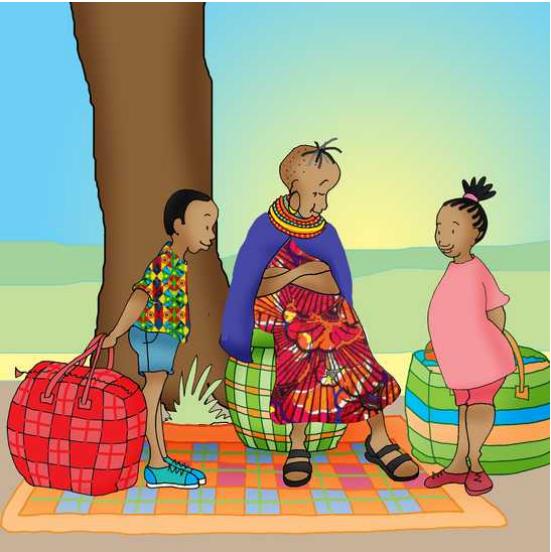
När Odongo och Apiyo började skolan igen berättade de för kompisarna om livet i byn. Några av barnen tyckte att livet i staden var bra. Andra barn tyckte att livet i byn var bättre. Men mest av allt var alla överens om att Odongo och Apiyo hade en fantastisk farmor!

Efter ett tag blev barnen trötta och somnade.

Odongo och Apijo kramade henne hår och sa adjö.

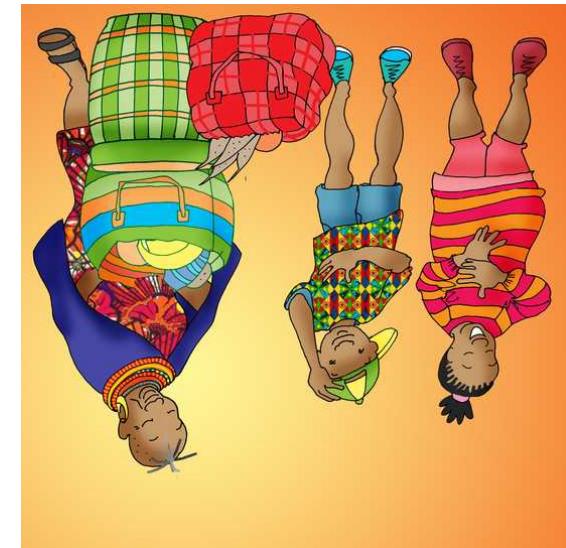
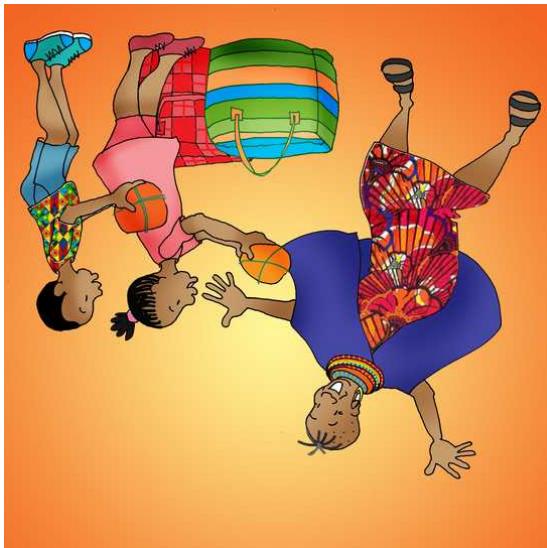
Pappa väckte Odongo och Apiyo när de kom fram till byn. De hittade Nyar-Kanyada, deras farmor, som vilade på en matta under ett träd. Nyar-Kanyada betyder "dotter till Kanyada-folket" på språket luo. Hon var en stark och vacker kvinna.

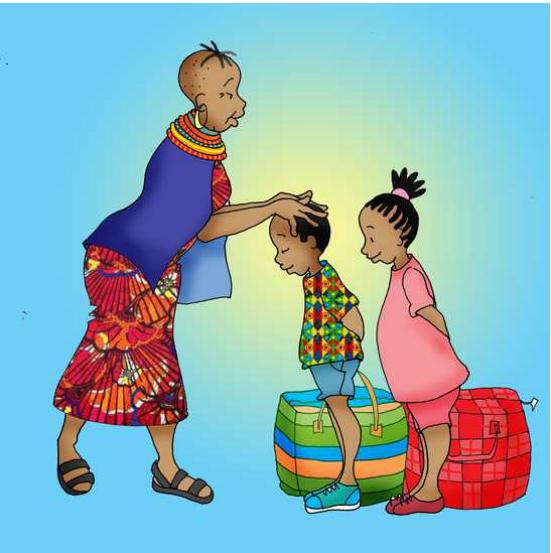

När deras pappa kom för att hämta barnen ville de inte åka. Barnen bad Nyar-Kanyada att följa med dem hem till staden. Hon log och sa: "Jag är för gammal för staden. Jag väntar på er tills ni kommer tillbaka till min by igen."

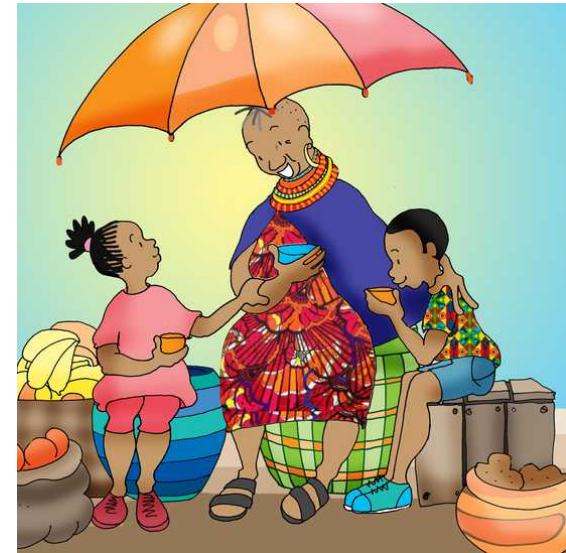
Men alltför snart var lovet slut och barnen
var tvungna att åka tillbaka till staden.
Nyär-kanyada gav Odongo en keps och
Apoyo en tröja. Hon packade matask till
dem för resan.

Nyär-kanyada välkomnade dem in i huset
och dansade runt i rummet, sjungandes av
glädje. Hennes barnbarn var glada över att
kunna ge henne de presenten. „Oppna min present
med sig från staden. „Nej, min först!“ sa
förför“ sa Odongo. „Nej, min först!“ sa
Apoyo.

Efter att hon hade öppnat presenterna välsignade Nyar-Kanyada sina barnbarn på ett traditionellt sätt.

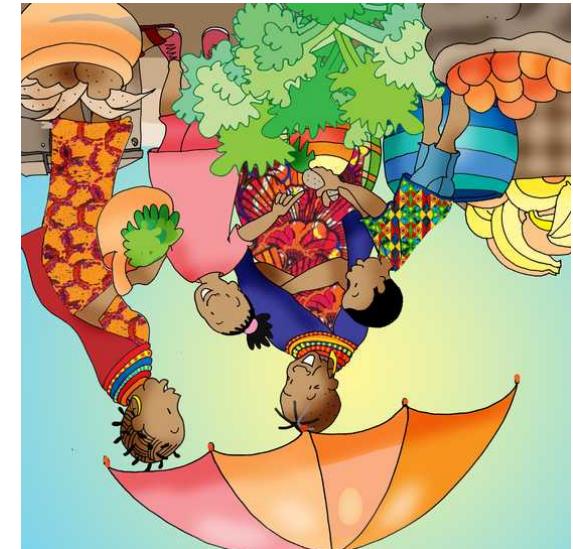

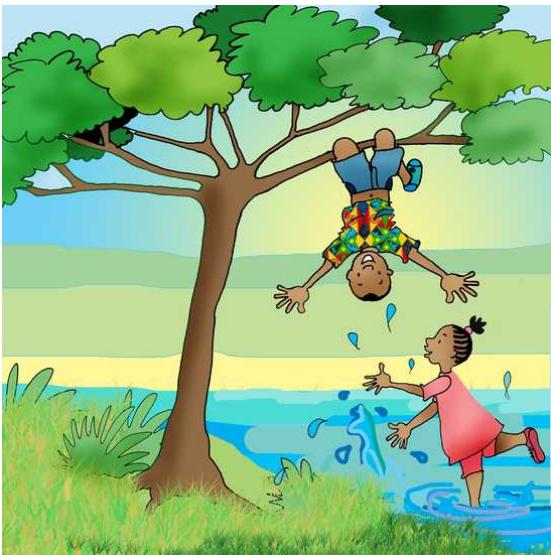
Mot slutet av dagen drack de chai te tillsammans. De hjälpte farmor att räkna pengarna som hon hade tjänat.

Sedan gick Odongo och Apoyo ut. De
jagade fjärilar och fåglar.

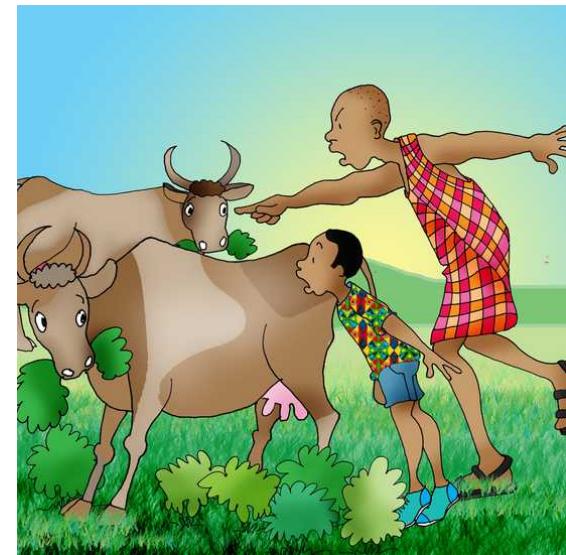

En annan dag tog Nyar-Kanyada med
barnen till marknaden. Hon hade ett ständ
där hon sålde grönssaker, socker och tvål.
Apoyo tyckte om att sätta priset på saker till
kunderna. Odongo packade in sakerna
som kunderna köpte.

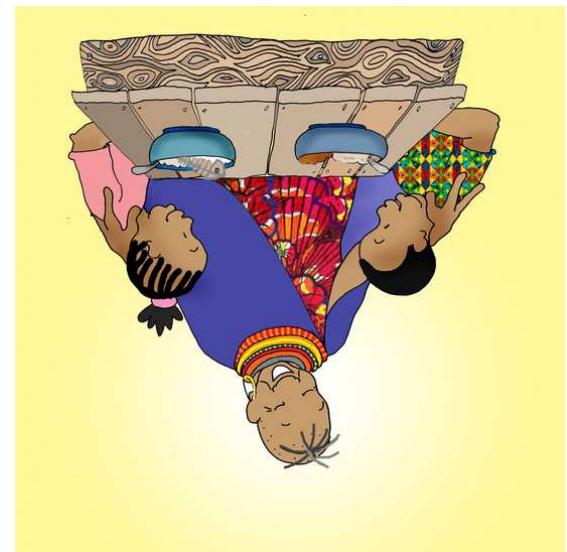
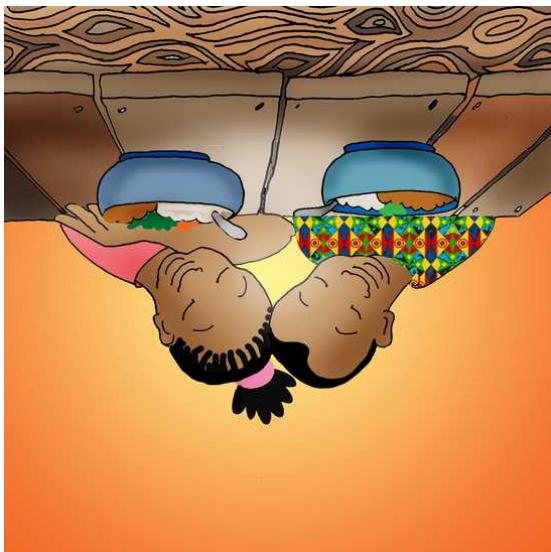
De klättrade i träd och plaskade i vattnet i sjön.

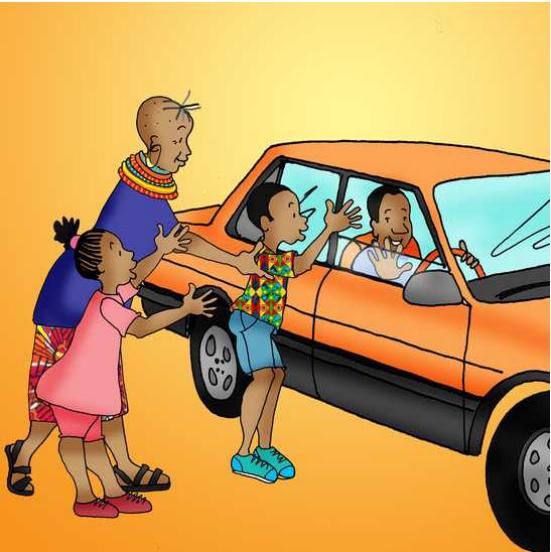

En morgon tog Odongo ut sin farmors kor på bete. Korna sprang in på grannens gård. Grannen blev arg på Odongo. Grannen hotade med att behålla korna för att de hade betat på hans gård. Efter den dagen var pojken noga med att korna inte ställde till problem igen.

Nyar-kanyada lärde sina barnbarn att göra
grötten ugali och att den tillsammans med
stuvning. Hon visade dem hur man lagar
kokosris för att äta med ugnsbakt fisk.

När det blev mörkt återvände de till huset
för att äta middag. De började somna
innan de ens hade åtit upp.

Nästa dag åkte barnens pappa tillbaka till staden och lämnade dem hos Nyarkanyada.

Odongo och Apiyo hjälpte sin farmor med hushållssysslorna. De hämtade vatten och ved. De samlade in ägg från hönorna och plockade grönsaker i trädgården.